

EN WAT MAAKT DAT DUWTJE IN JE RUG, JE LEVEN WAARDEVOL

Astrid van Boeijen: “Van ruim 25 jaar deelnemen aan de arbeidsmarkt naar een werkloosheidsuitkering en later zelfs afhankelijk van een bijstandsuitkering.... In 1 zin mijn scala aan emotionele instabiliteit, persoonlijk-en sociaal isolement.

Wat een impact heeft deze ervaring op mij gehad. Het voelde voor mij als er niet meer toe doen, opgenomen in cijfers, statistieken en bovenal regels en beperkingen. Afhankelijk zijn van het inzicht van de persoon aan de andere kant van het loket, die voor en over mij beslist.

En steeds maar weer een gesprek over mijn toekomst en hoe ik deze dacht in te vullen. ‘Met uw kwaliteiten en cv moet het toch geen probleem zijn om aan het werk te komen.’ Tja, de werkelijkheid was toch echt anders. Met mijn 56 jaar viel ik buiten het profiel van een secretaresse of assistent. Nou dan maar een andere functie; Helaas, u past niet in het profiel.....

Ik denk dat de regels en het beleid op een gegeven moment ook niet meer goed wisten wat ze met mij aan moesten. Dan toch nog maar een nieuw traject? En ja, daar ging ik weer. De eerste bijeenkomst was verschrikkelijk. Veel mensen, gebukt onder zichzelf en onder het beleid, die het niet meer zagen zitten. Mensen die gehoord wilden worden, zonder zelf te luisteren. En toch heb ik aan deze bijeenkomst heel veel te danken. Voor mij was het **de** ommekeer. Ik besloot **dit** niet meer te willen.

Wat dan wel dat wist ik ook nog niet. Daar had ik hulp bij nodig. Zo kwam ik in gesprek met een deskundige/job coach, verbonden aan het traject. Er werd geluisterd, geluisterd naar wat ik zei en niet zei. Objectief en professioneel. Het ging om mij. En ja, natuurlijk binnen de kaders maar die waren verborgen op de achtergrond. Tijdens dat eerste gesprek ging ik weg met een afspraak voor een kennismakingsgesprek bij de King Arthur Groep in Hilversum. Bij de King Arthur Groep is het op Ridderspoor kleinschalig wonen voor mensen met dementie. Een nieuwe ervaring voor mij; als vrijwilliger aan de slag in een totaal ander werkgebied.

Wat is mijn leven veranderd vanaf die eerste dag op Ridderspoor. Ik deed er weer toe, vanaf die eerste dag. Ik noem het nog steeds thuiskomen daar op die eerste dag in november 2015! Het was het begin van een nieuwe toekomst. Gesteund door collega's bij Ridderspoor heb ik mijn eigen koers uitgestippeld. Het werken met mensen met dementie, daar wilde ik mij voor inzetten. Allereest de opleiding volgen voor Helpende Zorg en Welzijn. Een sprintopleiding,

want ik wilde zo snel mogelijk aan de slag. Helaas gelden ook voor het volgen van een opleiding bij een uitkering veel regels, beleid, inzicht en ervaring van de persoon achter het loket. Even leek het erop dat ik weer terug zou zijn op een absoluut nulpunt. Maar elke seconde dat ik er mocht zijn voor de mens met dementie, in het hier en nu, groeide mijn vastberadenheid over mijn toekomst. Deze vastberadenheid en blijheid bleef niet onopgemerkt. Ik kreeg financiële hulp aangeboden om de opleiding te gaan volgen. Hoe moeilijk is het om die hulp ook te aanvaarden.... ik heb het geaccepteerd.

Ik was vrijwilliger af en ging verder als stagiaire bij Ridderspoor. De combinatie van opleiding en meelopen als stagiaire is een bijzonder proces. Kennis en ervaring opdoen maakte dat ik elke dag meer en meer kon gaan betekenen voor een ander. En elke dag een beetje meer van mezelf erin kon stoppen. Na het behalen van mijn diploma Helpende Zorg en Welzijn kreeg ik van dezelfde 'investeerder' (zo noemde deze persoon zichzelf wel eens met een lach) de mogelijkheid om ook de Plus cursus te gaan volgen. En alle steun om als zzp-er aan de slag te gaan. In februari 2017 ben ik gestart met Boeiend Begeleid, welzijn en zorg bij dementie. Ik werk nu als zzp-er, ik doe er weer toe; voor mezelf en voor een ander. En die investeerder; een oud collega die in mij gelooft. Hoe bijzonder kan het zijn. En wat maakt steun, net dat duwtje in je rug van een organisatie, je leven waardevol. Geïnspireerd door collega's maakt dat je samenwerkt. Erkenning creëert kansen, ik hoefde alleen maar 'ja' te zeggen."